

[Hanne Severinsen]

Det har allerede i dag været diskuteret, at mange af lovforslagene indeholder mange bemyndigelser. Det er vi også i Venstre meget opmærksomme på. Det er, kan vi godt indrømme, svært på sådanne komplicerede områder at undgå bemyndigelser, medmindre vi som lovgivere skal ind i rent tekniske spørgsmål og måske endda også ind i at skulle lave nye love hvert år, fordi teknologien hele tiden udvikler sig, og fordi der hele tiden sker nyt på miljøområdet. Derfor kan det i mange tilfælde være nødvendigt med bemyndigelserne, men vi vil da også gerne i udvalget se på, om ikke der skulle være mulighed for at præcisere disse bemyndigelser noget mere. Men ellers lægger vi vægt på, at det jo fremgår, at disse bemyndigelser kun kan blive til bekendtgørelser efter forhandling med de berørte organisationer.

Der har også været talt om, at ministeren med sin vetobeføjelse måske får for megen magt, men jeg forstår nu først og fremmest hele den problematik sådan, at man har en måde at sige til kommuner og amter på, at hvis de ikke får løst de problemer, eksempelvis baghaveproblemer, som vi på et tidspunkt har diskuteret her, har ministeren altså en mulighed for at gribe ind, og det må så meget desto mere så lægge op til, at amter og kommuner sørger for at klare det i eget hus, sådan at ministeren ikke behøver at bruge sine beføjelser. Og jeg ved, at ministeren også har sagt ved en tidligere diskussion, at det ikke er en drøm for hende, at alle sager skal ende på ministeriets bord.

Der har været diskuteret meget, og jeg har også bemærket, at Danmarks Naturfredningsforening har været temmelig skeptisk over for, hvorvidt vore folkevalgte ude omkring i kommuner og amter nu også er i stand til at forvalte natur- og miljøhensyn. Jeg mener, vi må stole så meget på vore folkevalgte, at vi må tro på, at de kan forvalte de synspunkter og den lovgivning, som bliver vedtaget her i Folketinget. Vi er i hvert tilfælde i høj grad tilhængere af, at man decentraliserer, men samtidig er vi selvfølgelig også godt klar over, at der kan opstå problemer med den enkeltes retssikkerhed, som også andre ordførere har været inde på. Derfor er klageadgangen jo altså også opretholdt for de fleste sagers vedkommende, og man har sikret, at man på plan- og naturområdet får et naturklagenævn og på miljøbeskyttelsesområdet et miljøklagenævn.

Jeg har noteret mig, at ministerens forslag om, at det opkrævede klagegebyr kan tilbagebetales, hvis man får ret i sin klage, som en måde at begrænse nogle af de mere kvævulantiske klager på, har givet anledning til den kommentar fra Sportsfiskerforbundet, at det ville tømme dets kasse i løbet af en måned. Jeg synes, det måske kunne give anledning til en stille eftertanke i det pågældende forbund. Jeg synes ikke, det er så dårligt, at man får den mulighed for at afskære en klageadgang eller i hvert tilfælde få folk til at tænke sig en lille smule om, før de klager, og ikke bare gøre det pr. automatik. For sådan som tilstanden er i øjeblikket, tager alle disse sager alt for lang tid, fordi det kører rundt i systemerne, og det vil vi undgå ved, at vi afkorter klageadgangen.

Ministeren siger i sin redegørelse, at miljøet forringes. Det kan man selvfølgelig sætte spørgsmålstegn ved, for jeg synes egentlig, at vi er gået i gang med mange foranstaltninger, men det er jo ikke dem alle sammen, der virker fra den ene dag til den anden. Jeg tror, det er vigtigt, at vi viser den tålmodighed at sige, at vi skal tage de lange, seje træk og prøve at lade være med at lade os kyse af, at der kommer et enkelt måleresultat, som måske ikke lige akkurat passer med, hvad man havde forestillet sig. Det, det gælder om, er, at vi prøver at prioritere og prøver at finde ud af, hvor miljøindsatsen gør mest gavn.

I den forbindelse er det fantastisk vigtigt med forskningen. Vi skal sørge for, at vi er foran på miljøforskningsområdet. Det er et område, hvor vi kan gavne også vores industri; det er et område, der kan sikre, at vi er forud for andre lande, uden at det går ud over vores konkurrenceevne. Og det er vigtigt, for hvis vi ikke sørger for, at vores industri kan klare udfordringerne, risikerer vi, at det går ud over beskæftigelsen.

Derfor er det også meget vigtigt, som også andre ordførere har understreget, at vi ser på de internationale foranstaltninger. Jeg har noteret mig med glæde, at Miljøministeriet er en særdeles aktiv deltager i samtlige miljøkonferencer på internationalt plan og spiller en aktiv rolle for at prøve at få andre lande med på nogle af de ideer, som vi har i Danmark.

Vi skal være aktive medspillere og prøve at presse på, både når det gælder EF, Europa og Østeuropa, som jo nu glædeligvis er blevet langt mere åbent og til at tale med. Vi skal pres-